

ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥା ବିବରଣ.

— ❦ —

સ્વચ્છી છપાવી પ્રસિદ્ધ કવિ,
તંત્રીશાહ નિવાસી નાગર સકોહ ૧,
માણેકલાલ લલ્લુભાઈ મહે-૧૧.

श्री लाला लाल शर्मा, माला नं. १०-१०२ भा.

206 1 2 48 2 51579.4 1421

$$2(1 - \frac{1}{2}) \cdot \frac{1}{2} = 1 - \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$$

સાંચલ ૧૯૭૬. ૫મ પાના નં. ૧૯૧૮.

ସ୍ବେଚ୍ଛା ଶୁଦ୍ଧିପାତ୍ର.

ଅନ୍ଧାର.

2503-1

(२५८.)

૭૮૮૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
જામદાવાદ
ગુજરાતી ક્રીષ્નાઈટ-સંગ્રહ

મુગતંબા સ્તવન.

અંક ૧૬ મો.

— અંક. ૦ : ૧૬ —

ગણપતીની સ્તુતિ.

દોહરો.

શંભુ સુત ગીરબનાળુ, કર કરૂણા ગણુરાય;
સ્તવન રચાએ સોગમુ. માગુ તમારી સાદ્ય.

સરસ્વતીની સ્તુતિ.

બ્રહ્મતનયા મા સરસ્વતી, સકળ વિશ્વની રાય;
સદ્ગુણદ્વિ દો માવડી, સોગ સ્તવન રચાય.

અબા સ્તુતી.

નેહુ ધરી રાગત સડે કરીએ-એ રાહ.

નેહુ ધરી અંબા સ્તવન કરીએ,

હરથ બહુ અંતરમાં ધરીએ. નેહુ ધરી. ૧

શ્રાવણુ સંઘે આરી તમારાં, દરશન મા કરીએ,

હમે સડે દરસન મા કરીએ. નેહુ ધરી. ૨

પુજા કરીને નીરખી તમને, નેનાઅત બરીએ;

હમે સઉ નેનાઅત બરીએ. નેહુ ધરી. ૩

કરી અમીવંદન માત ચરણુરજ, મસ્તકપર ધરીએ;

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮-૧૮- વર્ગાક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાતી સ્તંભ

વિષય ૫૨૪.૬:૬૬૭

હમે સહુ મસ્તકપર ધરીએ નેહ ધરી. ૪
 તન પુલકીન થઈ હરખ ઘણેરે, તમ ચાચર ફરીએ;
 હમે સહિ તમ ચાચર ફરીએ. નેહ ધરી. ૫
 ચાચરમા તમ સામા ઉગા રહી, ગુણુ તુજ ઉચરીએ;
 હમે સહિ ગુણુ તુજ ઉચરીએ. નેહ ધરી. ૬
 કોડ દીવાળીશા! દીનતે જાએ, દુઃખ સહિ વીસરીએ;
 હમે તો દુઃખ સહિ વીસરીએ. નેહ ધરી. ૭
 આવણુ સંઘે હળીમળી લગી લગી, આનંદમાં ફરીએ;
 હમે સહિ આનંદમાં ફરીએ. નેહ ધરી. ૮
 એથ ને આશરો એક તમારો, ધ્યાન હૃદય ધરીએ;
 હમે સહિ ધ્યાન હૃદય ધરીએ. નેહ ધરી. ૯
 રમી જમી મા તમ દરબારે, જય જય ઉચરીએ;
 હમે સહિ જય જય ઉચરીએ. નેહ ધરી. ૧૦
 માળેકલાત કહે ગુણુ તુજ ગાતાં, લવસાગર તરીએ;
 હમે સહિ લવસાગર તરીએ. નેહ ધરી. ૧૧

ગરબી.

હારે મીરામનમા થાકકાર થે થે—એ રાગ.
 હારે આરાસુરમાં થનકકાર થે થે,
 અંબા સાથે શકતો સરને રહી રહી રહી. આરા. ટેક.
 બેઠાં સીંહાસને મુખ મલકે,
 કોટી સૂર્ય સમાન કાંતી ચળકે,
 માની બેઠ પાસ જયેતો જળકે,

છે સર્વદ્વ દવાર, સરજનહાર, ત્રીશુળાધાર, ત્રીશુભકાર,
નીગમચાર, વારંભવાર, સ્તુતી અપાર, મા દરખાર,
ધરીને પ્યાર, કુમકુમકાર, પુજે માને પુખ્તો લેઈ લેઈ. આ. ૧

રંગે બેઠાં આરાસુર રાએ,
શીવ વીરુ નમે માને પાએ,
સુર સરવ ઇંદ્ર આવી શુભ ગાએ,

ત્યાં શુભ ગાય, તાંડવ થાય, મા ત્રીપુરાય, અભયદાય,
પ્રણતપાય, ઉદધી જાય, ગીરી સુતાય, સેવક સાદ્ય,
કરતાં માય, ચરણ પ્રાય, નમે માને જઈ જઈ જઈ. આ. ૨

શેષ નીત્ય નીત્ય નામ જપે જેતું,
નારદ આવી બજવે તુમર જેતું,
માટે રસના તુ નામ જપ તેતું.

જેછે ગીરી બાળ, પ્રણતપાળ, દીનદયાળ, મહીશ કાળ,
રૂપ રસાળ, ઉદધી બાળ, અતી કૃપાળ, મા મયાળ,
માણેકલાલની સંભાળ, લેજે આનંદ દેઈ દેઈ દેઈ. આ. ૩

ગરબી.

આ ગરબીમાં દાંતાના મહાગણના ગુણનું વરણન છે.

નવગેલીર અંબેમાત નંવાને જઈએ.—એ રાગ.

ચાલો ચાલો આરાસુર માંદ્ય, દરશનને કાળે,
મતબાલી અંબેમાય ગોખે બીરાળે;

આ ગોખે બીરાળે, ગરીબ નીવાળે, આનંદ દેતાં અપારદે,
જાકેતો મળી સઉ દરશણ કરતા, મંડપમાં જયકાર. દર. ૧

ઉત્તર દીશાએ પ્રથમ પુજાએ, ગુણનીધી ગણપત દેવરે,
 દક્ષીણે વેરાઇ બીરાજે, સામા છે મહાદેવ. દર. ૨
 માની અગાસીએ સુંદર દીસે, ત્રીશુળનો અળકારરે;
 ઉંચે શીખખરપર સોનાકળશ છે, ધન્યો ફરકે અપાર. દર. ૩
 પવનપાવડી સ્તીખર ઉપર, રૂપાનો વાઘ રહીઆજોરે;
 નજર કરો ઉંચે સઉ સજ્જન, નેહુ તેહને નીહાજો. દર. ૪
 વાવકલોદર ભૈરવ ખેચર, જોડીઆર ને અબધરે;
 માનસરોવર નાહો નેહુ, અત્ર સઉ જાએ કપાઈ. દર. ૫
 ત્રણગાઉ ઉપર સરસ્વતીમાં, નાહાતાં નીરમા થઈએરે,
 હાન દક્ષીણા પ્રાદ્યુને દેઈ, કોટેશ્વરમાં જઈએ. દર. ૬
 ચાર જુગના શંભુ બીરાજે, કોટેશ્વર કંલાસરે;
 દરશન પુજન કરતા સરવે, માહાદેવ પુરે આશ. દર. ૭
 કોટેશ્વરથી નીચે ઉતરતાં, વાદમીક છે મહાદેવરે;
 બળનાથ જોડા તેમની પાસે, દેવ કરે સઉ સેવ. દર. ૮
 ત્યાંથી અંખા ચરણે નમીને, ગજખરગઢપર જાયરે;
 આઘ સ્થાનક છે અંખેમૈયાનું, હીદોજે કુત્રેછે ત્યાંય. દર. ૯
 સ્તીખખરે પ્રાશ્વિત પીપજો ફરી, સઉ આરાસુરમાં આવેરે;
 દરસન કરી અંખાના ગુણલા, ચાચર મધ્યે જાવે. દર. ૧૦
 આસોમાસ અષ્ટમી અજવાળી, ઓગણી તોહોતેર સાલરે;
 તે દીન મુજને દરસન તેડયો, અંખા દીનદયાળ. દર. ૧૧
 દરસન કર્યા માનાં પ્રેમ ધરીને, આનંદ અંગ ના માયરે;
 ચરણુ વંદીને અરજ કરી મહેં, સદા માગી સાહ્ય. દર. ૧૨

રાજ્યરાજાશ્વર સરવ સીરોમણી, દાંતાના દરબારરે;
 હમીરસંગજી હવન કરવા, આવેલા તેવાર. દર. ૧૩
 રાણાજી પોતે હવન કરેતો, માજી કરે સ્વીકારરે;
 આનંદ આપે દુઃખ સહી કાપે, વરતે જય જયકાર. દર. ૧૪
 હવનને દીન અંખા સામે, બેઠા રાય દીવાનરે;
 મને દીઠો ને તરત બોલાવ્યો, આપ્યું આદરમાન. દર. ૧૫
 મહેં પશુ વિધ વિધ વિનય કરી કહ્યાં, શુભેચ્છક વચનરે;
 પંદર ભાગ જુગતંખા સ્તવનના, બેટ કર્યા તે દીન. દર. ૧૬
 હમીરસંગજી અમર રહો મૈયા, આપે પુત્ર ઘેર પુત્રરે;
 મહીપતીયોમાં માન વધાને, વાધો બહુ ઘરસુત્ર. દર. ૧૭
 મહેાબતસંગજી મહેાટા રાજા, મહેાટા જગમાં નામરે;
 અંખામૈયાના ભકતોછે પોતે, કરે રાજ્યનું કામ. દર. ૧૮
 જગજાંહુર જગમાં છે મહેાટા, અંખા જેહને પ્રસનરે;
 ઐશ્વરવાન ને અતી ઉદાર છે, મહેાબતસંગ રાજન. દર. ૧૯
 કૃતેસંગજીનો જસ ઝાઝો, વધારજો અંખાયરે;
 આવજી માસમાં આવી તેને, સંઘની કરતા સાહ્ય. દર. ૨૦
 કૃતેસંગજીની કૃત કરો મા, દેઈ આનંદ અપારરે;
 કીરતી વધા સહી મહીપતીયોમાં, શુદ્ધ કુળના સરદાર. દર. ૨૧
 દીવાન બાપાલાલ છે નાગર, સાહોદરામાં સુરરે;
 વિનયવંત વીવેકી શાણા, રહેછે રાય હજુર. દર. ૨૨
 બીજે દીને ભટજીને પુછી, પુજવા ગયા માનો પારેરે;
 અડધી પુજા કરી એટલામાં તો, ભટજીએ કર્યો હોકારો. દર. ૨૩

નીકળો ઝટ આ માસછે આસો, શ્રાવણ પુજનો હોયરે,
 બાલુધ્રુ તમે હર વરશે અહીં, આવોછો શ્રાવણ માંહ. દર. ૨૪
 પુજ કરી ઝટ નીકળી ગયો હું, રાણાજી બેઠા જ્યાંયરે,
 અરજ હમીરસંગજીને કીધી, ભટ્ટને બોલાવ્યા ત્યાંય. દર. ૨૫
 રાયે કહ્યું આ ભક્ત અંખાના, દરસન કરવા આવ્યારે,
 અંબે મૈયાના ગુણના જણે, પંદર ભાગ બનાવ્યા. દર. ૨૬
 રેહે ત્યાં સુધી નીરાંતે નીત્ય નીત્ય, પુજવા દો મંમાયરે,
 માત અરણુરજ એમને લેવી, એવું બોલ્યા રાય. દર. ૨૭
 મહારાણાની આજ્ઞા માની, વાત ભટે ઉર લીધીરે,
 ઈષ્ટ દેવી મુજ અંબે મૈયાની, પુજ કરવા દીધી. દર. ૨૮
 અંખા પુજેછો માં. મ્હોટા, ભટ્ટજી કહું એક બોલરે,
 કદરજ કરજો કવીજનોની, નીકર બાસે તોલ. દર. ૨૯
 આ ગરબો કરતાં મુજ મનમાં, આનંદ વાધ્યો અપારરે,
 મહારાણાના ગુણ ગાયા તે, અંખા કરજો સ્વીકાર. દર. ૩૦
 ગરબો છે આ ગુણનો ભરીયો, જે નર નારી ગાયરે,
 અલબેલી આનંદ આપને, કરતાં સાદ્ય સદાય. દર. ૩૧
 માણેકલાલ મા દાસ તમારો, કરજોડીને કહેડેરે,
 નાગરસાહોદરો ગુણ તમ ગાએ, નડીયાદ શેડેરમાં રેહેછે. દર. ૩૨

બહુચરાનો નવરાત્રીનો ગરબો.

રાગ પુનમચાંદનીનો એવડા રાગથી ગાવું.
 આવ્યા નવરાત્રીના દીન દીસે રાગીયામણારે,
 ઉઘ્યો રજનીમણી આકાસે દેતો પ્રકાશ,

તે સમે બહુચર માએ ચાચર ગરબો મેડીઓરે,
 એટલે આબ્યા અંબા કાળી તુલબ માત,
 આબ્યાં નવદુર્ગા, વારાહી, ચાચર ચોકમાંરે,
 અબાઇ, અરબુદા, અનપુર્ણા વીશ્વવીખ્યાત,
 અનહદ બહુચરને દરબારે આનંદ અતી ઘણોરે. ૧
 સાખી.

અષ્ટ ભુજ આશાપુરી, અરુણા આનંદદાય;
 કાત્યાયની ને કૌશકી, કામાક્ષી, કપીલાચ
 કમળા, કુંજવતી, કૌમારી ને કનકાઇછેરે,
 ભદ્રા, ભુવનેશ્વરી, ભદ્રકાળી તેજ અપાર,
 આબ્યાં મહાલક્ષ્મી, પ્રદ્યાભી ને માહેશ્વરીરે
 ચોસઃ જોગણી આવી બહુચરને દરબાર. અન. ૨
 સાખી.

શકતો સરવે આવીયાં, તેજતણા અંબાર;
 બહુચર માણને મળ્યાં, આનંદ વાપ્યો અપાર.
 સાડીયો જરકમ્પી કસળી કોરની સરવે પેહરીનેરે
 રમવા આબ્યાં ગરબે, બહુચર દેતાં માન;
 હુમહુમ કેસર અરચા કર્યા કપાળે આંદલારે,
 હીરા જડેલી વાળીયો જણે ઉગ્યો ભાણ. અન. ૩
 સાખી.

દામણીયો મોતીતણી, હીરા જડીત રસાળ;
 ચાંદોડી તારાટપકીયો, ચળકે ગોરે ગાલ.

કંઠે હાર હીરાના, કાંઠલી મુક્તામાળા છેરે;
જડીયા હીરા માણેક મોતી તેજ વીશાળ.
ચંદનહાર ને ચંપકકળી ને ઘુઘરી અપારછેરે;
મગમાળા ને હીરાકંઠી, મોહનમાળા. અન. ૪
સાખી.

ગુલછડી ગુલાબની, કુલહાર શોભે ઉર,
ચણા માળા તેજ વાળીઓ, ચળકે છે ભરપુર.
નવસર હાર ને ઝુમણ, ચીસપટ્ટી અગકારછેરે;
તુશી તનમનીયાં અરીસા, તેજ અપાર,
પેહર્યા હાર એકાવળ, હીરાના અગકારડારે;
પુલ મંદારને પારીજાતક કેરા હાર. અન. ૫
સાખી.

જાઈ જુઈ ને કેતકી, ચંચેલીના હાર;
હુગંધી હુખકાર છે, મોગરો મોહકે અપાર.
હાથે જાંગડીઓ ને કંકણચુડી કાંકણીરે;
પેહર્યા કલં સાંકળાં, મોતી વંક વીશાળ,
ગજરાં ગુજરીયો અંગુડી પેઢ વીંટીગોરે;
સરવે ભગવતીયો દીસેછે ઝાકઝમાલ. અન. ૬
સાખી.

સણગાર એવા સઉ સજી, આવ્યાં સરવે માવ;
ફરફર ફરતાં પુદ્ગી, ચોકમાં ગરબા ગાય.
ઘુઘરા ઘમકે નેપુર ઠમકે, ઝમકે ઝાંઝરાંરે

સાંકળાં અણુવટ કહ્યાં લંગર અળકે પાય,
ફરતાં ફેર અતી રંગઝેર, રંગીલીયો રંગમાંદે;
કોકીલા કંઠતણા શુભ શબ્દ ગગનમાં જાય. અન. ૭
શાખી.

સરખા સરખો સઉ મળી, ગીત નવાં નવાં ગાય;
તાળી પાડે તાનમાં, અતી આનંદે માય.
ગાતાં રાગ રાગણી રંગીલી રસાળીયોરે;
જેવા આવ્યા મહીમા ઇંદ્ર અમર સઉ દેવ;
આવ્યા વીંતુ ને વીધી શીવ મા હરગારમાંદે,
મારકુંડ સુની આવ્યા જે ગુણુગાના અદુભેવ. અન. ૮
શાખી.

નવદીન નવરાત્રી તણા, નવલા નવલા રંગ;
દેવ દેવી ગુણુ ગાય છે, અતીશય થાય ઉમંગ.
નવદીન રમીયાં જમીયાં બહુચરના હરગારમાંદે,
વીજળ્યા દસમીએ ગરબો ગાઇ માગી વદાય;
ગરબો પુર્ણ થયોને બહુચરમા પ્રસન્ન થયાંદે;
પ્રસાદી આપી સઉને નીજ નીજ સ્થાનક જાય. અન. ૯
શાખી.

આ ગરબો નવરાત્રીનો, શીખે સજ્જે જે ગાય;
બહુચરમા પ્રસન્ન થઇ, રીઝ સીઝ દેશે સદાય.
સંવત ઓગણીસેં ચુવેતેર માહા શુભ માસમાંદે,
સુદી ચઉદશને રવીવારે ધરી તુજ આશ;

માણેકલાલ લલ્લુભાઈએ ગરબો ત્હારો કર્યોરિ.

નાગર સાઠોદરાનો નડીયાદ મધ્યે વાસ. અન. ૧૦

ગરબી.

ગુરૂ ગોવીંદના મહીનાનો રાગ.

મા પડવે નમુ તુજ પાય, શ્રી માહાકાળીરે;

જગમાં મ્હોટુ તુજ નામ, પાવાવાળીરે. ૧

મા ખીંગે બહુચર માત, દુઃખ સઉ ટાળોરે;

લેઈ અરબકની સંભાળ, સનમુખ બાળોરે. ૨

મા ત્રીજે ત્રણ સ્વરૂપ, માજી ધરીયાંરે;

વોધી વીંસુ શીવને આપ, હેતે વરીયાંરે. ૩

ચોથે ચારે ભુજાયે, ચુંડ મુંડ ચોળ્યારે;

વળી માર્યા શુંલ નીશુંલ રક્તખીજ રોળ્યારે. ૪

મા પાંચમ પુરણ પ્રેમથી, ગુણ ગાવુરે;

તેડા પારે અંખે માત, શરણે આવુંરે. ૫

મા છઠે છખીલી માત, મુજ શીર છાજેરે;

મ્હારે તુજવીણ નહી આધાર, ગોખે ગાજેરે. ૬

મા સાતમે સરજ્યુ સઉ જકત તુજ બલીહારીરે;

ઘટ ઘટમાં વસી સઉ ઠામ, માયા ત્હારીરે. ૭

આ આઠમે અષ્ટ ભુજાયે, દહીંત સંઠાર્યારે;

દુરમુખ ને મહીશાસુર, મા ત્હેં માર્યારે. ૮

મા નોખે નારાયણી નામ, જપે જ જપેરે;

ત્હેંને અંખા દે દરશન, નવનીદ આપેરે. ૯

- દશમે દીનદયાળી, લક્ત શીર ગાળેરે,
કરતાં હેના શુભ કામ, ગરીબ નીવાળેરે. ૧૦
- મા અગીઆસ અંખાય, અરજ ઉર લેળેરે;
મને શુભ તુજ ગાવા કાજ, વાણી દેળેરે. ૧૧
- મા બારએ બાળા માત, સ્વરૂપ તમારેરે;
નીરખંતાં દુઃખ સહિ બાય, મુદીત મન મ્હારેરે. ૧૨
- તેરસે ત્રણ ભુવન, વાસ તમારેરે;
ત્રીજે ભય ટાળી માત, લક્ત ઉગારેરે. ૧૩
- અઉદસે અરણુરજ માત, લેવા તેડારે;
મ્હારા ચીતની ચીન્તા બાય, દુઃખ સહુ ફેડારે. ૧૪
- મા પુન્યમે પુર્ણ પ્રતાપ, ત્હારો મ્હારેરે;
કરો લક્તનાં દુઃખ સહુ દુર, ચઢો મુજ વ્હારેરે. ૧૫
- આ પંદર તીથી નરનાર, ગાય જે મનથીરે;
હેને અબા થાય પ્રસન, તજે નહી તનથીરે. ૧૬
- માણેકલાલ છે તમ દાસ, કરજોડી કહેછેરે;
વણુ દામનો ત્હારો શુભામ, નડીયાદ રેછેરે. ૧૭

ગરબી.

પંદર તીથીઆ. રાગ માલવ.

ક જુ અપાર માધન મંત્રો જઈ કાગળ ન સખ્યા કડકાર.

ઐ રાગ.

પડવે નમુ પરમેશ્વરી અંખા, આરાસુરની રાયરે;
મનવાંછીત કૃપા લક્તને દેતાં, શુભ જસ ત્હારા ગાયરે. પકવે. ૧

બીજે બાળા રૂપ ધરીને, બળ પ્રાક્રમ બહુ કીધુરે;
 દહીંતો સંબારી ઇંદ્ર અમરને, મા તહે અભયપદ દીધુરે. પડવે. ૨
 ત્રીજે ત્રીશુભાત્મક છે ત્રીપુરા, વીશ્વ સકળ વસનારીરે;
 ભક્તનાં ભય દુઃખ સરવે નીવારી, તું આનંદ દેનારીરે. પડવે. ૩
 ચાથે ચાર ભુજ ચુંવાળે, વસીયાં બહુચર બાળીરે;
 નીજ ભકતોનાં કર્ણા કરીને, લેનાં નીચ સંભાળી. પડવે. ૪
 પાંચમે પુજ્યા સુરથ રાએ, ચૈત્ર દેશના રાયરે.
 મનુસાવર્ણી તહેને કર્યો તહે, જુઓ ચંડીપાઠની માંદ્યરે. ૫. ૫
 છઠે છબીલી અંબા મ્હારે, તહારો છે આધારરે;
 મનવાંછીત કૃણ મુજને દેજે, તું આનંદ દેનારરે. પડવે. ૬
 સાતમે સાવીત્રી પ્રદક્ષાણી, ભુમ ડળમાં ગાળેરે;
 મહીશાસુરને મારી મેયા, આરાસુર ખીરાળેરે. પડવે. ૭
 આઠમે અષ્ટ ભુજ અલળેલી, તેજેમય છે માયરે;
 ચુંડમુંડ રક્તખીજને રોળી, સુરની કીધી સાહ્યરે. પડવે. ૮
 નોમે નવદુર્ગા નારાયણી, નમુ તમારે પાયરે;
 અભયાવર ભકતોને આપો, ગુણ તમારા ગાયરે. પડવે. ૯
 દસમે દીગવીજય કરીને, શુંભ નીશુંભને માર્યરે;
 જગમાં જસ તહે લીધો અંબા, દેવ સકળને તાર્યરે. પડવે. ૧૦
 અગીઆરસ અલળેલી મેયા, આનંદ ઓછવ થાયરે.
 સુર મુની આવી ૨ વન કરીને, ગુણ તમારા ગાયરે. પડવે. ૧૧
 બારસે બાંદ્ય ગ્રહ્યાની લજ્યા, ગાંપા તમે મંમાયરે;
 દીન ભક્તોનાં કાર્ય કરને, અંગે કરતાં સાહ્યરે. પડવે. ૧૨

તેરસે ત્રણબુવનમાં તહારી, શક્તીછે બરપુરરે;
 તુજ હુકમ વીના પત્ર હલાવા, નહી કાઇની મગદુરરે. પડવે. ૧૩
 ચઉદસે ચઉઃ પ્રસન્ન તહે રચીયાં, આરાસુરની રાયરે;
 જય જય શબ્દ મંડપ તુજ થાપે, ઉઠો ઉઠો ઉચરાયરે. પડવે. ૧૪
 પુન્યમે પંદર તીર્થ પુરી કરી, અંખા નમુ તુજ પાયરે;
 માણેકલાલ નડીયાદનો વાસી, ગુણુક્ષા તહારા ગાયરે. પડવે. ૧૫

ગરબો સોળ સણુગારનો

જય જય આરાસુરી અંખાય, અખીલ અમરેશ્વરીરે લોલ;
 નમી નમી પ્રણમુ મા તુજ પાય, જગત જગદીશ્વરીરે લોલ. ૧
 આબ્યાં સુંદીર શ્રાવણ માસ, આનંદ અંગ જામનોરે લોલ;
 આબું દરસન સંઘની સાથ, હરખ બહુ પ.મતોરે લોલ. ૨
 શ્રાવણ વદ ચઉઃસને દીન, અતી ઉમંગમારે લોલ;
 આવી પ્રેમે નીરખ્યાં માત, સજન સઉ સંગમારે લોલ. ૩
 અમાસે વધામણ લેઇ આવે, સઘની સઉ સાથમારે લોલ;
 માને વધાવે સરવે જન, કુમકુમ પુષ્પ હાથમારે લોલ. ૪
 નીરખે નેણા લરી નર નારકે, અતી ઉમંગમારે લોલ;
 ગોખે બેઠાં કરતાં સ્થોખ, માણુ બહુ રંગમારે લોલ. ૫
 લીલા ચરણા પેહેર્યા માત, ધુવરડીના ગેલછેરે લોલ;
 જરકસી પુટા જડીયા તે માંચ, કસબનો વેલછેરે લોલ. ૬
 પેહેરી જરકસી સુંદર સાડી, કસબની કોર છેરે લોલ;
 ચોળી શોભે રત્ન જડાવ, સોનેરી મોરછેરે લોલ.
 માનુ મુખ કોટીક ચંદ્ર ચળકે, અધર પ્રવાળછેરે લોલ;

- કેમિળ રત્નમણીના સરખુ, કે માનુ કપાળછેરે લોલ. ૯
- આંખ્ય અણીયાળી આરકત, કમળની પાંખડીરે લોલ; ૧૦
- ચીખુક ચ્યાર તીક્ષ્ણ નાશા, બ્રુટી વાંકડીરે લોલ.
- મંદ મધુર સ્મીત મન મોહન, મુરતી માતનીરે લોલ; ૧૦
- નીરખી તન પ્રપુલીત થાય, આર્ધ અજનનીરે લોલ.
- મોતીની દામણીયો છે કપાળે, નાકે વાળી અગતીરે લોલ; ૧૧
- મુસ્તક મુગટ રત્ન જડાવ, તારાટપડી અગતીરે લોલ.
- અળકે આંઘલીયા લલાટ, હીરો હપચીપરેરે લોલ; ૧૨
- અંજન આંખ્યે આંજ્યાં માત, ગેતાં સઉનું ચીતહરેરે લોલ.
- કંઠે હાર હીરાના હુમણુ ને, અગકેજ વાળીયોરે લોલ; ૧૩
- ચંદનદારને કાંઠલી ચંપક, કળીયો ભાગાંયોરે લોલ.
- મગમાળા ને હીરાકંઠી, મુખામાળા છેરે લોલ; ૧૪
- ગુલછડી ગુલાબના, સાથે મોહનમાળા છેરે લોલ.
- પુલહાર તુશી તનમનીયાં, હાંસડીયો હીરાતણીરે લોલ; ૧૫
- નવસરહાર ને ચીસપટીમાં, જડીયા રત્નમણીરે લોલ.
- અરીસા હાર એકાવળ, રત્નમણીના હારડારે લોલ; ૧૬
- ચેણુમાળાઓ અળકે અપાર, હીરાના અગકારડારે લોલ.
- કંઠે પારીજાતક કુલ મંદારના, હારછેરે લોલ; ૧૭
- જાઈ જુઈ ચંબેત્રી, મોગરો મહેક અપારછેરે લોલ.
- કટીએ કંદોરો મુસ્તકપર, તોરો મોતીનોરે લોલ; ૧૮
- ઉરપર ઘરેણાં અગકેજે, અગમગ જ્યોતીનાંરે લોલ.
- હાથે અંગડાંયો કાંકણીયો, ગજરા ગુજરાંરે લોલ;

- ઘંટકણ કડાં સાંકળાં ઝીણી ચુડીઓ હાથે ધરીરે લોલ; ૧૬
 અંગુઠી વેઠ વાંટીયો માની આંગળીએ રહી અડીરે લોલ; ૨
 હીરા માણુક મોતી તે મધ્યે, લીધાં રતન જડીરે લોલ. ૨૦
 માતીનાં દરસનીયાં ખેઠાં છે મા હાથે ધરીરે લોલ;
 મોતી વાંક બજોઠા જર્ણીઓ ને ધુધરીરે લોલ. ૨૧
 ધુધરા ધમરે, નેપુર ઠમરે, જંઝર ઝમઝમેરે લોલ;
 સાંકળાં કણાં લંગર પાય, ધુધરીયો ધમધમેરે લોલ. ૨
 ખેડાં સાંઘડાસન જોડે પાસે બગતી જ્યોતછેરે લોલ;
 તેજે ત્રણ બુવનરાગ, અતી ઉંઘાત છેરે લોલ. ૨
 પુજ્યા પ્રેમે મળેતો કુમકુમ પુખ્તો લઈ કરારે લોલ,
 મેવા વીધ વીપના લાવીને થાગ આગળ ધરીરે લોલ. ૧૪
 કીધી આરતીને જ્ઞેનામૃતે, નીરખ્યાં શાંતિરે લોલ;
 જ્ઞાન ધરીને લાગ્યો પાય, અંગે વીજ્ઞાનનેરે લોલ. ૨૦
 શોળ સ્તવનને શોળ સણુગારનો, ગરમો મા ચીન ધરેરે લોલ
 મ્હારો ત્રીજો લાય સાંઘડારી, ભક્ત ગુણી કરારે લોલ. ૨૦
 ગરબો નરનારી જે ગાય, તેને મુખ આપજેરે લોલ;
 દેજો મુખ રાંપન સદાય ક, દુઃખ સહ કાપજેરે લોલ. ૨૦
 માણેકલાલની વડારે વગજો, મા પેડેયાં ધત્તીરે લોલ;
 ગાળે ગુણ તમારા માત્રે, શેઠેર નડીયા. વડીરે લોલ. ૨૦
 દાહરો.

સ્તવન શોળમુ તો થયુ, મૈયા તુજ પ્રતાપ;
 આશ પુણુ કરી ભક્તની, સંકટ ભય સહ કાપ.

